

sela nakupowali a stym i kšechu woni ten rubjaž, do kotaregož joga šeho huwite běšo, namajšch, aby to same psched tym stlašim swarnowali. Ga woni žaržachu to godla Jesuša hišczi sa humarlego. Glich pať možomy my wot nich nahuknušch, zo ta luboscž k Jesušu pschemožo; pscheto jim nej luto tych pešes, woni nerože wo spańe daniž wo tšachotu, aby jano Jesušu tu šlednu zescž hopenošali. Woni běchu joga tež k tej kšichy pschewožili, ako te hukniši joga spusčezili běchu. A tať pobromaju te ženske hišczi žinšajšny žen žesto doščž tych mužych we tej lubosczi k Jesuša a k Božem šlowu, a te tať poměnone šlabe šu we dobrem možnejšche, ať te kenz še sa možnych žarže.

Až te ženske Jesuša na tšeschem dnu hišczi sa humarlego a joga row sa samžony žaržali šu, tať možomy tež husnašch s togo, dokulaž woni wo to wotwaleńe togo kameńa polne starosczi běchu. Jesušowy row běšo s welikim kameńom pokšchty, nad kotaremž někotare mozne muže doščž šwigasch mějachu; pscheto won běšo welgi weliki. Ako něto te ženske k tom rowu žechu, Jesuša žakbowat, ga dopomněchu woni še togo šamego welikogo kameńa, a žachu: „Čhto bužo nam ten kameń wot tych rowowych žuri wotwalisč?“ s tym pať dawachu woni k husnašchu, až woni Jesušowy row hišczi sa samžony, Jesuša šamego pať sa humarlego žaržachu.

Te ženske pať namakachu, ako bližej pschizechu, ten kameń wotwalony, a ten row wotwořony; Jesuša pať nenamakachu woni we tom rowe.

Čhtoga pať běšo ten kameń wotwalik? Jesušowe